

[Lorentzen.]

at læge de Saar, en Krig har slaaet, paa bedst mulig Maade.

F. K. Madsen: Jeg har et Par enkelte Bemærkninger at gøre til den højtærede Undervisningsminister angaaende Rigshospitalet. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der paa Finanslovene for Finansaarene 1932—33 og 1933—34 bevilget 1 250 000 Kr. til Opførelse af en psykiatrisk Afdeling ved Rigshospitalet; desuden var der i dette Beløb indbefattet Opførelse af en Funktionærbolig med Værelser for Sygeplejersker.

Denne Afdeling af Rigshospitalet er nu færdig og taget i Brug i Aar. Den indeholder 110 Sengepladser, og der er derved skabt en betydelig Forbedring af Rigshospitalet. Det har hidtil været saaledes, at Staten overhovedet ikke har haft nogen psykiatrisk Undervisning paa Rigshospitalet. Hele denne Undervisning er foregaaet paa Københavns Kommunehospital, og det har, synes jeg, været nærmest en Skandale for Staten, at man ikke paa Rigets Hospital, selve Statens Hospital, har haft en saadan Undervisning. Paa Københavns Kommunehospital har man haft den, lige siden dette Hospital blev bygget, og som bekendt blev det færdigt i 1863. Det er altsaa i en lang Periode, dette Hospital har maattet være Undervisningsanstalt for Staten. Nu er dette Forhold afhjulpet, og fra nu af foregaaer denne Undervisning i den nye Bygning.

Men ud over dette har den højtærede Undervisningsminister ogsaa faaet lavet andre Foranstaltninger i Tilknytning til Rigshospitalet, idet han har faaet Finansudvalgets Tilslutning til, at en Del af det nye Garnisonssygehus ved Nørre Fælled blev afgivet til en Nerveafdeling. Derved er der skaffet 112 Sengepladser, hvad der naturligvis har overordentlig stor Betydning for de nervelidende, ikke mindst for de mange lidende Mennesker, som gaar og venter paa at komme ind paa en Nerveklinik. Jeg vil have Lov til at takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han har sat sig i Spidsen for og faaet gennemført, at Forholdene blev virkelig godt indrettet paa Rigshospitalet.

Dernæst har den højtærede Minister søgt Finansudvalgets Tilslutning til, at der blev givet ham en Bevilling til Opførelse af en Bygning til en Røntgenklinik. Det maa haabes, at Finansudvalget og senere Rigsdagen vil give denne Bevilling, der beløber sig til 525 000 Kr. Der er ingen Tvivl om, at naar dette gennemføres, sker der en

meget god Gerning for mange lidende Mennesker, Tusinder af Mennesker, der igennem Aarene maa søge ind paa Hospitalerne.

Disse Mennesker har lidt under de nuværende Forhold, thi det kan ikke nægtes, at det er gamle Ting, der har været anvendt paa Rigshospitalet. Saavidt jeg erindrer, blev Rigshospitalet, da det blev opført, monteret med gamle Ting, som flyttedes fra Frederiks Hospital i Bredgade til det nye Rigshospital. Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at saadanne gamle Ting absolut ikke svarer til Nutidens Krav, og jeg vil spørge den højtærede Undervisningsminister: Naar der nu er gjort saa store Forandringer og gennemført saa store Forbedringer paa Rigshospitalet, vil det da ikke være muligt samtidig at gøre noget mere?

Jeg tænker her paa de Afdelinger, der hører ind under Skadestuerne. Mange Mennesker kommer galt af Sted, ved de nye tekniske Maskiner, paa Gader og Stræder ved den stærke Færdsel, bliver lemlæstet og kommer ind paa Hospitalerne. Jeg har set enkelte af disse Mennesker ligge paa Rigshospitalet i gamle Senge, som maa høre hjemme i det forrige Aarhundrede, Senge, som de absolut ikke kunde faa den Hvile i, som de trænger til. Jeg vil meget henstille til Undervisningsministeren, at der sker en Forandring, saa de lidende, lemlæstede Mennesker, der kommer ind paa Hospitalet, kan faa en saadan Pleje, at deres Lidelse ikke yderligere forværres.

Naar man har været inde paa Rigshospitalet og senere er kommet paa Kommunehospital eller paa Bispebjerg Hospital og har set de moderne Ting, de har paa disse Hospitaler, viser det sig jo, at Lægerne kan arbejde paa en helt anden Maade, med en Patient der end paa Rigshospitalet. Man har paa de nævnte Hospitaler mekaniske Senge, der ved Enderne kan skrues op og ned, saaledes at Patienterne kan komme til at ligge paa en saadan Maade, at de ikke lider for store Smarter. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister, at der paa Rigshospitalet bliver gjort noget paa dette Omraade.

Med det samme jeg taler om dette, er der en anden Ting, jeg gerne vil nævne. Det er det System, man har paa Skadestuerne, ja, vistnok paa de fleste Afdelinger over hele Hospitalet vedrørende Telefonvæsenet. Naar en skadelidt kommer ind paa Hospitalet, maaske i høj Grad lemlæstet, er vedkommendes Familie naturligvis meget urolig for, hvorledes det gaar. Men ringer de til Hospitalet for at høre til den tilskadekomne — det kan jo være en